

До основних цілей реструктуризації варто віднести:

- поліпшення фінансових та економічних показників діяльності підприємства;
- збільшення ринкової вартості підприємства;
- залучення довгострокових кредитних ресурсів;
- підвищення конкурентоспроможності підприємства;

Проведене дослідження дало змогу дійти висновку, що процес реструктуризації полягає у зміні діяльності підприємства, з метою своєчасного виявлення ознак прояву кризових явищ та попередження їх розвитку, підвищенні ефективності роботи та збільшенні прибутковості підприємства.

За умови циклічності розвитку будь-якого підприємства, процес реструктуризації є важливим не лише для підприємств у кризовому стані, але і для стабільно функціонуючих з метою попередження появи загрози банкрутству. За таких обставин доцільно час від часу варто проводити оцінку діяльності підприємства. Для отримання максимально ефективних результатів варто застосовувати комплексний підхід, який включатиме всі ключові показники ефективності.

Окрім того, варто відзначити, що від ефективності застосування реструктуризації залежить позитивний результат не лише поточної, а й стратегічної діяльності підприємства.

РОЗВИТОК МЕТОДИКИ АНАЛІЗУ ФІНАНСОВОЇ СТІЙКОСТІ ПІДПРИЄМСТВА

Лисак Г.Г., гр. ФЗ-19м

Науковий керівник – канд. екон. наук, проф. **Т.В. Андросова**
Харківський державний університет харчування та торгівлі

При організації діяльності будь-якого підприємства в сучасних умовах найбільш складним і відповідальним ланкою є управління фінансами.

В даний час першочерговими стають питання вдосконалення фінансових інструментів сталого розвитку підприємства, в тому числі, розробки інноваційних методів оцінки фінансової стійкості.

Питанням оцінки фінансового стану і фінансової стійкості господарюючих суб'єктів присвячено багато робіт і досліджень. Досягнення цілей фінансового аналізу здійснюється за допомогою спеціальних методів і моделей. Вибір використання того чи іншого

методу визначається в залежності від розв'язуваних виробничих або господарських завдань.

Згідно з цим до методик оцінки фінансової стійкості відносяться балансові, коефіцієнтний (рейтингові та порівняльні) і комплексні або змішані методики.

Суть перших полягає в накладенні структури капіталу на структуру економічних активів відповідно до певних правил, а методика представлена в 3-факторній моделі оцінки фінансової стійкості.

Сенс коефіцієнтного підходу полягає в порівнянні значень коефіцієнтів до базових величин. Аналіз означених методик дозволив виявити найбільш істотні недоліки коефіцієнтних підходів:

- не береться до уваги динаміка зміни стану фінансової стійкості;

- в більшості методик визначення вагомості показників і розрахунок підсумкового бала носить суб'єктивний характер або взагалі не підкріплено поясненнями;

- встановлені нормовані значення, що використовуються при оцінці коефіцієнтів, не враховують галузевої приналежності підприємства.

Аналіз існуючих методичних підходів до оцінки фінансової стійкості організації свідчить про відсутність єдиного підходу. Відмінності проявляються не тільки в кількості використовуваних показників, послідовності і структурі аналізу, але і в розрахунках абсолютних і відносних показників, що характеризують фінансову стійкість.

У зв'язку з цим доцільним є вдосконалення існуючих моделей оцінки фінансового стану.

Як свідчить аналіз існуючих методик, всі вони ґрунтуються на розрахунку в основному відносних фінансових показників. Фактично всі походи припускають використання або бальної оцінки, або вагомості, за допомогою якої розраховується підсумковий показник (рейтинг) згідно з методом адитивної згортки.

Вважаємо доцільним, для більшої ефективності не тільки розширити коло використовуваних показників, а й активніше використовувати методи математичного аналізу, моделювання і прогнозування.

Сучасний етап вирішення широкого кола завдань управління складними соціально-економічними системами, до яких відносяться сучасні підприємства, характеризується істотним збільшенням складності та обсягів оброблюваних масивів, різнорідних синтаксично

і семантично насичених даних, що характеризують стан і функціонування розподілених, структурно-складних керованих об'єктів і систем різного призначення.

У зв'язку з цим у функціонуванні систем реального рівня складності раціональна організація і автоматизація завдань прийняття управлінських рішень можливі лише на основі систем підтримки прийняття рішень, що містять адекватні математичні моделі, комплексно враховують структурні, імовірнісні, якісні властивості елементарних керованих об'єктів (підсистем).

Вважаємо, сучасний етап створення систем фінансового аналізу та моніторингу для управління бізнесом слід базувати на методах, що використовують принципи штучного інтелекту. Інтелектуальні аналітичні системи характеризуються здатністю до накопичення досвіду, адаптації до змін і навчання.

Вони не тільки дозволяють менш кваліфікованому і досвідченому персоналу проводити прийняття управлінських рішень, але і допомагають досвідченим фахівцям глибше і детальніше аналізувати ситуацію і підвищувати ефективність прийнятих рішень. Подібні системи допомагають управлінцям приймати правильні й ефективні, збалансовані управлінські рішення в умовах дефіциту часу, а також неповноти і невизначеності інформації, що відображає проблемну ситуацію.

МЕТОДИЧНІ АСПЕКТИ УПРАВЛІННЯ ПОРТФЕЛЕМ ФІНАНСОВИХ ІНВЕСТИЦІЙ ПІДПРИЄМСТВА

Марченко А.Ю., гр. ФЗ-19м

Науковий керівник – канд. екон. наук, доц. **О.П. Близнюк**
Харківський державний університет харчування та торгівлі

Портфель фінансових інвестицій – це певним чином підібрана сукупність окремих видів фінансових інструментів (цінних паперів) – найбільш дохідних та безпечних, що їх купує інвестор для отримання доходу у відповідності з розробленою інвестиційною стратегією підприємства. В процесі формування портфелю фінансових активів перед інвестором постійно постає завдання з аналізу співвідношення між потенційним ризиком та очікуваною дохідністю диверсифікованого портфелю. Портфель фінансових інвестицій, який повністю відповідає цілям його формування як за типом, так і за